

Minningarorð um ommu mína

Kristinu Sofíu Ferjá

(Dinnufiu) frá Gjógv

fødd 15. apríl 1917 - deyð 8. sept. 2008

Jesus vælsigni tykkum, vóru altíð fyrstu orðini, omma segði, tá ið vit komu at vitja, so fevndi hon børnini og gav teimum ein koss á kjálkan. Nú er omma farin heim til teir ævigu bústaðir, einans eitt knapt ár eftir, at abbi fór. Árin vóru mong, so omma mundi vita hvønn veg tað bar, tá ið hon fyri stuttum legðist í songina.

Sum smádrongur var eg nógv norðuri við Gjógv og ferðaðist. Kúgvín stóð í kjallaranum. Eg plagdi at hyggja at, tá omma mjólk- aði kúnni. Eg minnst, hvussu reina eg helt mjólk- ina vera. Kúgvín var so rik- in út í hagan um morgunin og heim aftur um kvøldið. Omma var ikki so nógv at síggja úti í bygdini, oftast sást hon fara til handils ella eystur til Trinommu. Sunn- dagar fór hon í kirkju.

Tað var ikki altíð stuttligt at koyra til Gjár. Tað kundi vera nógvur kavi og nógvur vindur. Abbi plagdi mangan at minna meg á, tá ið tað var ivaveður, hvussu glaður eg var, tá omma kom í bilin, tí tá kundi veðrið leika í, sum tað vildi, tá var bilurin tryggur. Tá kundi omma tala at, men samstundis smiltist hon.

Tá ið fjøllini vórðu ging- in, plagdi omma at koma á

Jógvan Sofus og Dinnafía

rættina við drekka og pannik- køkum. Tá seyðurin var fingin heim og flettur, vóru vemburnar bornar oman á áarbakkann, har omma vask- aði tær. Garnmørarnir vóru reinsaðir, hongdir upp og seinni gjørdir til góða garn- atálg. Tá ið flettingin var fingin frá hondini, vórðu rullupylsur seymaðar og blóðpylsa gjørd. Omma gjørdi eisini altíð kjølpylsu. Tá skuldi einki fara burtur, men alt skuldi koma til haldar.

Á jólum, tá jólagávarnar lógu undir trænum, vóru altíð tveir bleytir pakkar. Tað vóru pakkarnir frá Gjógv og av Eiði. Ommur- nar báðar vóru óforar at binda. Oftast vóru hálvhos- ir í pakknum, men eisini

kundi tað vera føroysk und- irklæði ella einir vøttir.

Omma mintist framúr væl. Hon visti so nógv um familju sum fáur, ikki bara um okkara egnu ætt, men víða um í landinum. Stutt- ligt var at spyrja hana um dagar, nøvn og árstøl, svarið hevði hon beinanvegin. Eingin telda var kvikari. Hóast hon visti so nógv, gjørdi hon einki hóvasták burturúr sær. Tá fólk komu samantil brúdleyp, føðing- dagar ella veitslur, var tað altíð abbi, ið hevði orðið, hon sat og lýddi á, men var okkurt, sum abbi ikki visti ella ivaðist í, gav hon honum altíð eina hjálpanði hond.

Saknurin var stórur, tá ið abbi doyði. Hóast børn, ommubørn og langommu-

børn mangan vóru og vitjaðu hona, var tað altíð eitt tómrur eftir abba.

Tíðarskeiðið hjá ommu er runnið. Aftur standa eini hús við Gjógv tóm. Eingin hyggur í vindeyganum, eingin standur á trappuni og ynskir vælkomín, og eingin stendur í túninum og veittrar farvæl.

25. september í ár høvdu verið tvey ár síðani omma og abbi fluttu á Mørkina í Streymnesi at búgva. Teim- um dámdi væl har, og tey høvdu tað gott.

Omma, eg fari at takka tær fyri alt, tú hevur verið fyri meg og konu mína, men ikki mist børn okkara. Mong ár eru liðin, men mínar barnadagar við Gjógv hjá ommu og abba og mínar barnadagar hjá ommu og abba á Eiði fari eg ongantíð at gloyma.

Tit vóru bæði fødd við Gjógv og vuku upp har í hesi vøkru bygd. Sum hjún livdu tit eitt langt og eydnur- rik lív saman, í næstan sjeiti ár. Nú hvíla tit undir grønum flagi, lið um lið, mett av døgum, sum tit vóru so góð við.

Vit liva øll í vónini um, at vit ein dag síggjast aftur. Takk fyri alt.

Jógvan

Andlát og jarðarferðir

Sofía Kastalag Risager, ættað úr Klaksvík, búsit- andi í Vindeby á Taas- inge, andaðist á Svend- borg sjúkrahúsi sunnu- dagin 21. september, 77 ára gomul.

Fritleif Jacobsen, ætt- aður úr Vági, búsitandi í Marstal, andaðist sunnudagin 21. septem- ber, 85 ára gamal. Jarðar- ferðin verður mikudagin klokkan 13 frá Marstal kirkegårðskapell.

Thomina Vang Han- sen, vanliga nevnd Mina, úr Nólsoy, andað-

ist á Landssjúkrahúsin- um 20. september, 94 ára gomul.

Hans Olsen úr Sørvági andaðist á Landssjúkra- húsinum sunnudagin 21. september, 83 ára gamal. Kistan fer úr Landssjúkrahúskapell- inum týsdagin klokkan 17. Jarðarferðin verður úr Sørvágs kirkju mikudagin klokkan 14. Tey, ið vilja minnst Hans kunnu lata Sør- vágs kirkju eina gávu.

Ræði ráa

Mong eru neyðaróp í deyðs heildar vulkanska diki men ongin hoyrir petti, tí eru so upptikin av sjálvum sær ja, av at gera kvetti.

Ein og hvør er sær sjálvum næstur vil orðatak vera við, men neyðstødd gera enda á sínum pínum at leggjast í gravar frið.

Øll trúgva okkurt so prestar trúgva fult og fast upp á blekk, meðan ateistar trúgva upp á anti-blekk og hitt naíva blaka vekk.

Men at trúgva upp á seg sjálv skal valdast við vurder, tí oyggja molarnir Føroyar ikki júst nakað land í verðini er.

Kortini hava Føroyar eitt sjálmorðs procent sum er skríggjandi høgt, at bóru nú oyggjar milliðn fólk vóru forger tjúgu procentini snøgt.

Hallur Andreasen

Faroe Islands Gathering

Undir heitinum Faroe Islands Gathering skipaði Harley-Davidson Club Føroyar í síðstu viku fyri einum túri í Føroyum fyri motorsúkkluáhugað úr Danmark, Svøríki og Norra

MC

Magnus Gunnarsson maggi@sosialurin.fo Myndir: Jens Kristian Vang

Mánadagin í síðstu kom eitt ferðalag við motorsúkklum við Norrønu. Tað var Harley-Davidson Club Føroyar, sum skipaði fyri einum túri í Føroyum fyri motorsúkklu- áhugað úr Danmark, Svøríki og Norra.

Navnið á hesum tiltaki er Faroe Islands Gathering, og endamálið er m.a. at vísa motorsúkkluáhugaðum utt- anlands móguleikarnar fyri at motorsúkklukoyring í

Føroyum.

Í sambandi við vitjanina var tíðindafundur hjá Harley Davidson í Jónas Broncksgøtu, sama dagin sum tey komu. Greitt var frá vitjanini og ein skrá, sum var gjørd fyri túrin.

Ferðalagið vitjaði í Eysturoy, Norðoyggjum og í Vágum. Eisini vitjaðu tey í felagshølunum hjá Føroya Ellisakførum.

Vitjanin í Føroyum var frá mánadegnum 15. til hós- dagin 18. september, tá ferðalagið fór av stað aftur við Norrønu.

Fyrireikarar er væl nøgdir við túrin og við at veðrið eisini var til vildar. Formaður í Harley-Davidson Club Føroyar er Heini Restorff.

Dagurin

24. september. Tekla, deyð umleið ár 100. Hevði hoyrt ápostulin Paulus prædika og varð umvend. Hóast hon var illa forfylgd, slapp hon undan hvørja ferð og doyði friðarlíga 90 ára gomul.